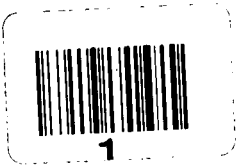

רשומות

קובץ התקנות

תקנות מרשם האוכלוסין (סדר רישומם של אזרחים ישראלים בחוץ־לארץ), תשכ"ז—1967 . 2478

תקנות הבטיחות במקומות ציבוריים (אסיפות) (תיקון), תשכ"ז—1967 . . . 2478

תקנות הזרעים (גידול שתילים ומכירתם) (תיקון), תשכ"ז—1967 2480

צו יבוא חפשי (תיקון מס' 4), תשכ"ז—1967 2480

צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש נתניה—חדרה—המשך) (תיקון), תשכ"ז—1967 2481

צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 29), תשכ"ז—1967 2481

צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 30), תשכ"ז—1967 2482

צו בדבר המרת קרקע מסוג „מתרוכה" לסוג „מירי" 2482

אכרזת תקנים (תקן ישראלי 247 — אב תשכ"ו (יולי 1966) — כיפות מהטיפוסים B22, E40, E27), תשכ"ז—1967 2483

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לנצרת (סלילת רחובות), תשכ"ז—1967 2484

חוק עזר לבאר־טוביה (היטל סעד ונופש), תשכ"ז—1967 2488

חוק עזר לדבוריה (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ז—1967 2490

חוק עזר לדבוריה (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ז—1967 . . . 2491

חוק עזר למטה־יהודה (הסדרת השמירה), תשכ"ז—1967 2493

חוק עזר לגשר (הסדרת השמירה), תשכ"ז—1967 2495

חוק עזר למעלות־תרשיחא (אספקת מים), תשכ"ז—1967 2497

חוק עזר לתל־אביב־יפו (מס עסקים עירוני), תשכ"ז—1967 — תיקון טעות . . . 2504

חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר סדר רישומם של אזרחים ישראליים בחוץ־לארץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה—1965 [1], אני מתקין תקנות אלה:

הודעת רישום

1. אזרח ישראלי שביום תחילת החוק לא היה רשום לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט—1949 [2], יגיש לנציגות ישראל הקרובה ביותר למקום מושבו, תוך ששה חדשים מיום פרסומן של תקנות אלה ברשומות, הודעת רישום כאמור בתקנה 2.

פרטי הודעת רישום

2. בהודעת רישום יפורטו הפרטים הבאים הנוגעים למגיש ההודעה:

(1) שם המשפחה, השם הפרטי והשמות הקודמים;
(2) שמות ההורים;
(3) תאריך הלידה ומקומה;
(4) המין;
(5) הלאום;
(6) הדת;
(7) המצב האישי (רווק, נשוי, גרוש או אלמן);
(8) שם בן־הזוג;
(9) שמות הילדים, תאריכי לידתם ומינם;
(10) אזרחויות נוספות;
(11) מספר הדרכון הישראלי, מקום הוצאתו ותאריך הוצאתו;
(12) שמו ומענו של שאר בשרו הקרוב בישראל.

העברת הודעת הרישום

3. נציג ישראל בחוץ־לארץ שקיבל הודעת רישום יעבירה, תוך שלושים יום מיום קבלתה, לפקיד הרישום הראשי בישראל.

השם

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מרשם האוכלוסין (סדר רישומם של אזרחים ישראליים בחוץ־לארץ), תשכ"ז—1967".

ו' באייר תשכ"ז (16 במאי 1967)
(חמ 76648)

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 270.
[2] ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 48, עמ' 164.

חוק הבטיחות במקומות ציבוריים, תשכ"ג—1962

תקנות בדבר אמצעי בטיחות במקומות התכנסות ציבורית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הבטיחות במקומות ציבוריים, תשכ"ג—1962 [1], ולאחר התייעצות עם שר המשטרה, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות הבטיחות במקומות ציבוריים (אסיפות), תשכ"ה—1965 [2] (להלן — התקנות העיקריות) —

[1] ס"ח 381, תשכ"ג, עמ' 2.
[2] ק"ת 1721, תשכ"ה, עמ' 1944.

(1) אחרי הגדרת „אחראי" יבוא:

„ „בית קולנוע קיים" — מבנה שהקמתו הושלמה לפני יום תחילתו של החוק ובאותו יום שימש כקולנוע בהתאם לרשיון שניתן לגביו על פי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935 [3]; "

(2) במקום הגדרת „מהנדס" יבוא:

„ „מהנדס" — מהנדס הרשום בפנקס המהנדסים והאדריכלים המתנהל לפי סעיף 8 לחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [4], העובד בשירות הרשות המוסמכת;

„הרשות המוסמכת" — הרשות המוסמכת לתת רשיון כאמור בסעיף 3 לחוק."

2. אחרי תקנה 14 לתקנות העיקריות יבוא:

הוספת תקנה 14א

„תנאים מיוחדים לבית קולנוע קיים

14א. (א) כל עוד לא נעשו שינויים סטרוקטוריליים בבית קולנוע קיים, ההוראות שבתוספת השניה יחולו לגביו, על אף האמור בתקנה 14, בשינויים המפורטים בתקנות משנה (ב) עד (ה).

(ב) הרשות המוסמכת רשאית להפחית את המידות המינימליות המפורטות בסעיפים 13, 20 ו־22 לתוספת השניה עד לקביעה שברשיון על פי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, שהיה בתוקף ערב תחילתו של החוק, ובלבד שלא תיפגע הבטיחות של ציבור המבקרים בבית הקולנוע.

(ג) סעיפים 14, 15, 26 ו־27 לתוספת השניה לא יחולו, ובלבד שיתמלאו שלושה אלה:

(1) כל הפתחים, לרבות פתח הכניסה, ישמשו ליציאת הקהל;

(2) בין הצגה להצגה תהיה הפסקה של לפחות רבע שעה;

(3) לא תורשה כניסתם של המבקרים בהצגה עד אשר יצאו מבית הקולנוע כל המבקרים בהצגה שקדמה לה.

(ד) סעיף 18 לתוספת השניה לא יחול, ובלבד שיתמלאו שני אלה:

(1) כל חלק מבית הקולנוע הבנוי או המכוסה בחומר דליק, לרבות קירות ותקרות המכוסים עץ ווילונות, ירוסס בחומר העומד בפני אש להנחת דעתן של רשות הכבאות והרשות המוסמכת;

(2) במבנה יותקנו נקודות מגלי אש או עשן להנחת דעתן של הרשויות האמורות בפסקה (1).

(ה) סעיפים 31 ו־32 לתוספת השניה לא יחולו."

3. בסעיף 4(3) לתוספת השניה לתקנות העיקריות, במקום „על ידי רשות הרישוי" יבוא „על ידי הרשות המוסמכת".

תיקון התוספת השניה

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הבטיחות במקומות ציבוריים (אסיפות) (תיקון), תשכ"ז—1967".

השם

ו' באייר תשכ"ז (16 במאי 1967)
(חמ 75250)

חיים משה שפירא
שר הפנים

[3] ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.
[4] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

חוק הזרעים, תשט"ז—1956

תקנות בדבר גידול שתילי הדר ומכירתם

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 ו־4 לחוק הזרעים, תשט"ז—1956 [1], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לתקנות הזרעים (גידול שתילים ומכירתם), תשכ"ד—1964 [2], בחלק ב', בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

„(ג) שתילי הדר המורכבים ברכב נוצלרי יסומנו על ידי השירות לבקורת זרעים, לבקשת השתל."

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הזרעים (גידול שתילים ומכירתם) (תיקון), תשכ"ז—1967".

ט' באייר תשכ"ז (19 במאי 1967)
(חמ 73934)

חיים גבתי
שר החקלאות

---

[1] ס"ח 207, תשט"ז, עמ' 97.
[2] ק"ת 1599, תשכ"ד, עמ' 1494; ק"ת 1620, תשכ"ד, עמ' 1789; ק"ת 1774, תשכ"ה, עמ' 2747.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יבוא סחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939 [1], וסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת חלק ב'

1. בצו יבוא חפשי, תשכ"ב—1962 [3] (להלן — הצו העיקרי), בחלק ב' לתוספת —

(1) בפרט 29.42 יימחק "Quinidine";

(2) לאחר פרט 56.04 (ב) יבוא:

„1010.01—59.01 — מסננים המשמשים לייצור סיגריות";

(3) בסוף פרט 71.05, במקום „למעט חוטי הלחמה" יבוא:

„למעט חוטי הלחמה מכסף".

תיקון התוספת חלק ג'

2. בחלק ג' לתוספת לצו העיקרי, במספר סידורי 8, לאחר פרט 48.21 (ג) יבוא „1010.01—59.01".

השם

3. לצו זה ייקרא „צו יבוא חפשי (תיקון מס' 4), תשכ"ז—1967".

ל' בניסן תשכ"ז (10 במאי 1967)
(חמ 740510)

זאב שרף
שר המסחר והתעשיה

---

[1] ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 968, עמ' 137.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 1307, תשכ"ב, עמ' 1856; ק"ת 1373, תשכ"ג, עמ' 65; ק"ת 1946, תשכ"ז, עמ' 166; ק"ת 1966, תשכ"ז, עמ' 516; ק"ת 1997, תשכ"ז, עמ' 1413.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר כביש נתניה—חדרה—המשך

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943 [1] (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש נתניה—חדרה—המשך), תשי"ב—1951 [3] (להלן — הצו העיקרי), במקום „במפה מס' כ/2/7/369" יבוא „במפה מס' כ/34/369".

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 2 לצו העיקרי, במקום „רח' יהודה הלוי" יבוא „רחוב הרצל 180, תל־אביב".

השם

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש נתניה—חדרה—המשך) (תיקון), תשכ"ז—1967".

ו' באייר תשכ"ז (16 במאי 1967)
(חמ 75050)

ישראל גלילי
שר
ממלא מקום שר העבודה

---

[1] ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 144.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 217, תשי"ב, עמ' 152; ק"ת 493, תשט"ו, עמ' 318; ק"ת 592, תשט"ז, עמ' 641; ק"ת 1571, תשכ"ה, עמ' 1118.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956 [1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק לפיתוח ולמשכנתאות לישראל בע"מ בסכום כולל של 5 מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ג באייר תשכ"ז (23 במאי 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה [2].

השם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 29), תשכ"ז—1967".

י"ג באייר תשכ"ז (23 במאי 1967)
(חמ 72650)

פנחס ספיר
שר האוצר

---

[1] ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956 [1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של חברה להשקעות של בנק לאומי בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ד באייר תשכ"ז (24 במאי 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה [2].

חשם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 30), תשכ"ז—1967".

י"ד באייר תשכ"ז (24 במאי 1967)
(חמ 72650)

פנחס ספיר
שר האוצר

---

[1] ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה" לסוג „מירי"

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960 [1], אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין, נתניה, כמקרקעין מסוג „מתרוכה", יומרו למקרקעין מסוג „מירי" ויירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

הגוש	החלקה	שטח החלקה במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים
7902	205	2822	1418

י"א באייר תשכ"ז (21 במאי 1967)
(חמ 70130)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

---

[1] ס"ח 316, תש"ך, עמ' 92.

קובץ התקנות 2049, כ"ב באייר תשכ"ז, 1.6.1967

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשיה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953 [1], שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

אכרזה על תקן כתקן רשמי

1. התקן הישראלי „ת"י 247 — אב תשכ"ו (יולי 1966) — כיפות מהטיפוסים E 27, E 40, B 22" הוא תקן רשמי.

מטרה

2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן.

מקומות הפקדת התקן

3. התקן האמור הופקד —

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשיה, רח' מוא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשיה, משרד המסחר והתעשיה, רח' אגרון 30, ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשיה, רח' מוא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשיה, דרך העצמאות 82, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

תחילה

4. תחילתה של אכרזה זו היא בתום 60 יום מיום פרסומה ברשומות.

ביטול

5. אכרזת תקנים (תקן ישראלי 247 — אייר תשי"ז (מאי 1957) — כיפות מהטיפוסים E 27, E 40, B 22), תשי"ז—1957 [2], בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.

השם

6. לאכרזה זו ייקרא „אכרזת תקנים (תקן ישראלי 247 — אב תשכ"ו (יולי 1966) — כיפות מהטיפוסים E 27, E 40, B 22), תשכ"ז—1967".

כ"ב בניסן תשכ"ז (2 במאי 1967)
(חמ 74086)

מ' גלברט
הממונה על התקינה

---

[1] ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
[2] ק"ת 798, תשי"ח, עמ' 1415

פקודת העיריות

חוק עזר לנצרת בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 עד 252, 254 ו־259 לפקודת העיריות [1], מתקינה מועצת עירית נצרת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביב" — לרבות תעלת שופכין, חפירה לבניית ביבים, צינורות ואבזרים המשמשים לבניית ביבים;

„בעל" — לרבות האדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, או אדם המשלם ארנונות לעיריה או מסי ממשלה ביחס לנכס, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכרו נכס לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„הוצאות סלילה" — הוצאות לסלילת רחוב, לרבות הוצאות משרד וכל סכום המגיע מאת העיריה אם כריבית ואם באופן אחר בקשר עם הסלילה או מימונה, ולרבות הוצאות הגביה, אך בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„כביש" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו לכלי רכב או לבעלי חיים בהתאם לחוק עזר זה, לרבות סימטה ודרך מדרגות;

„כיסוי" — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאיננו מצופה, וכל חומר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„תשתית" — רובד אבנים, ביטון, קורקר או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה;

„מדרכה" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני שפה וקירות תומכים;

„מהנדס" — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [2], שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה" — מועצת העיריה;

„סלילת רחוב" — סלילת כביש או מדרכה ברחוב מסויים לרבות עבודות אלה:

(1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;

(2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, נטיעתם מחדש, הריסת מבנים ישנים ופינוים, התקנה מחדש של ביבים, תעלות, צינורות מים, בורות שופכין, כבלי חשמל, טלגרף או טלפון, סילוקם וסתימתם;

(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;

(4) בנייתם ושינוים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות, צידי דרך, גדרות מגן, קירות גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב;

(5) חפירת בורות לעמודי תאורה והצבתם של עמודים אלה;

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 197.

[2] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

(6) ריצוף שבילים, סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם;

(7) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;

(8) כל עבודה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„נכס" — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;

„נכס גובל", לגבי רחוב או קטע מרחוב — לרבות נכס שבינו לבין אותו רחוב או קטע נמצאים תעלה, ביב, חפירה, רצועת ירק, נטיעות או כיוצא באלה, בין אם יש גישה לנכס מאותו רחוב או קטע ובין אם אין גישה כאמור;

„עיריה" עירית נצרת;

„ראש העיריה" — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

כביש ומדרכה

2. המועצה רשאית להקצות חלק מרחוב לכביש וחלק למדרכה.

החלטה על סלילת רחוב

3. המועצה רשאית להחליט על סלילת כביש או מדרכה בהתאם לחוק עזר זה.

הודעה על החלטה לסלול רחוב

4. החליטה המועצה לסלול כביש, יודיע ראש העיריה על החלטתה לבעלי הנכסים החייבים בדמי השתתפות לפי סעיפים 7 או 14.

שינוי רחבו של כביש

5. (א) העיריה רשאית לשנות רחבו של כביש בין להרחבה ובין לצמצום.

(ב) הוצאות השינוי דינן כדין הוצאות סלילה.

(ג) אם לאחר שנסתיימה בניית מדרכה הרחיבה העיריה כביש ועל ידי כך צומצמה המדרכה, או צימצמה כביש ועל ידי כך הורחבה המדרכה — תשא העיריה בכל הוצאות ההרחבה או הצמצום, על אף האמור בסעיף קטן (ב).

סלילת כביש

6. העיריה רשאית לסלול כביש באופן שיקבע המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה, בין לכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(2) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(3) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(4) סלילת התשתית והכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(5) התקנתם של מיתקני תאורה;

(6) השלמת סלילת הכביש, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(7) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי השתתפות בסלילת כבישים ונבייתם

7. (א) בהוצאות סלילת כביש לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותו קטע רחוב שבו נסלל הכביש בשיעור של 75%.

(ב) דמי השתתפות לפי סעיף קטן (א) יחולקו בין בעלי הנכסים חציים לפי אורך חזיתותיהם וחציים לפי שטחיהם של הנכסים הגובלים את הרחוב.

(ג) דמי השתתפות החלים על בעלי הנכסים כאמור ישולמו לעיריה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת הסלילה, לפי חשבון שישלח אליהם המהנדס; ואולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית העיריה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת כל שלב, את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או השלבים שהושלמו לפניו, לפי חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס.

פקדונות על חשבון דמי השתתפות בסלילת כבישים

8. (א) נמסרה הודעה לפי סעיף 4, רשאי ראש העיריה לדרוש בהודעה בכתב מאת כל אחד מבעלי הנכסים, החייבים או עשויים להיות חייבים בדמי השתתפות לפי סעיף 7, לשלם לעיריה תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה, על חשבון חלקו בדמי ההשתתפות, את הסכום הנקוב בהודעה, ובעל הנכס חייב למלא אחרי הדרישה.

(ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (א) לא ינקוב ראש העיריה אלא באותו סכום שהוא חלקו של מקבל ההודעה, לפי החלוקה האמורה, בדמי השתתפות של בעלי הנכסים בהוצאות סלילת הכביש או שלב ממנו שבדעת העיריה לסלול במשך שנה אחת מיום ההודעה, כפי שהוצאות אלה נאמדו מראש על ידי המהנדס.

(ג) גבתה העיריה פקדונות לפי חוק עזר זה ולא ביצעה את הסלילה במשך שנה אחת מיום ההודעה, תחזיר העיריה למשלם את הסכום ששילם לה כאמור.

סלילת כביש על ידי הבעלים

9. (א) לא יסלול אדם — חוץ מהעיריה — כביש אלא לפי היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאים, לפרטים ולדרכים שפורטו בו; הפרטים, התנאים והדרכים כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש ללא היתר כאמור או שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורטים בהיתר, רשאית העיריה להרסו או לשנותו או לבצע את העבודה כהלכה ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה עד 25%.

דרישה לסלול מדרכה

10. (א) ראש העיריה, באישור המועצה, רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל נכס הגובל רחוב לסלול סלילה ראשונה מדרכה לאורך הרחוב הגובל את נכסו.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הסלילה ואת התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל הנכס שנמסרה לו הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

סלילת מדרכה על ידי הבעלים

11. לא יסלול אדם — חוץ מהעיריה — מדרכה, אלא בשתי אלה:

(1) כשהוא ממלא אחרי הודעת ראש העיריה או לפי היתר בכתב שניתן על ידיו;

(2) באופן ולפי התנאים והפרטים שנכללו בהודעה או בהיתר.

ביצוע העבודה על ידי העיריה

12. (א) לא מילא בעל נכס אחר הודעת ראש העיריה לפי סעיף 10, רשאית העיריה לבצע את הסלילה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל נכס.

(ב) סלל בעל נכס מדרכה שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה או בהיתר, רשאית העיריה להרוס או לשנות את המדרכה, לבצע את העבודות כהלכה ולגבות מאותו בעל נכס את הוצאות ההריסה או השינוי וכן את ההוצאות לביצוע העבודות.

סלילת מדרכה על ידי העיריה

13. מדרכה שעל סלילתה הוחלט לפי סעיף 3 תסלול העיריה באופן שיקבע המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן כולם או מקצתם, הכל לפי החלטת המועצה, בין לכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי בין כדי רחבה המלא של המדרכה ובין שלא כדי רחבה המלא;

(2) הנחת אבני שפה;

(3) ריצוף או כיסוי המדרכה, בין כדי רחבה המלא ובין שלא כדי רחבה המלא;

(4) השלמת סלילת המדרכה, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(5) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעור דמי השתתפות בסלילת מדרכות

14. (א) בכל הוצאות הסלילה של מדרכה לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותה מדרכה לפי יחס אורך חזיתותיהם לאורך מדרכה.

(ב) החליטה המועצה לסלול מדרכה יחולו הוראות סעיפים 7(ג) ו־8 בשינויים המחוייבים.

תעודה על סכום הוצאות

15. תעודת המהנדס בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או מדרכה או לביצוע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיפים 6 ו־13 או לביצוע כל עבודה אחרת לפי חוק עזר זה תהא ראיה לכאורה לגבי ענינים אלה.

מסירת הודעות

16. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עונשין

17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

סלילה שהוחל בה בעבר

18. התחילה המועצה בסלילת רחוב לפני תחילתו של חוק עזר זה, יחולו לגבי אותה סלילה הוראות חוק עזר לנצרת (סלילת רחובות), תשי"א—1951 [3].

ביטול

19. חוק עזר לנצרת (סלילת רחובות), תשי"א—1951, בטל, בכפוף לאמור בסעיף 18.

השם

20. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנצרת (סלילת רחובות), תשכ"ז—1967".

נתאשר.
י"ז באדר א' תשכ"ז (27 בפברואר 1967)
(חמ 88616)

י' אינשטיין
יושב ראש הועדה למילוי תפקידי עירית נצרת

חיים משה שפירא
שר הפנים

[3] ק"ת 196, תשי"א, עמ' 1513.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לבאר־טוביה בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1] וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959 [2], מתקינה המועצה האזורית באר־טוביה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"היטל" — היטל סעד ונופש;

"מוסד" — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית־קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

"המועצה" — המועצה האזורית באר־טוביה;

"המפקח" — מי שמונה על ידי המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

"ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"שירות" —

(1) אכסון וכן אוכל ושתיה לצריכה במקום נתינתם;

(2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתיה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;

(3) רשות השימוש בציודו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

החיטל ושיעורו

2. בעל המוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

הצגת הודעה

3. (א) בעל המוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשסיפקם כאמור, לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

ערר

4. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ך—1960 [3], לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

סמכויות המפקח

5. (א) מפקח רשאי, בכל עת סבירה, להיכנס לכל מוסד כדי לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשותם של בעל המוסד, של אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד, של קופאי או מלצר העובדים במוסד או של מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

[2] ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

[3] ק"ת 974, תש"ך, עמ' 508.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד, וכן קופאי או מלצר העובדים במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו וכל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל המוסד וכל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

6. מי שעשה אחת מאלה:

(1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;

(2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;

(3) מסר ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;

(4) הפריע למפקח או מנע בעדו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה;

דינו — קנס 500 לירות.

השם

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר־טוביה (היטל סעד ונופש), תשכ"ז—1967".

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

(1)	במוסד שדרגתו 1	פטור
(2)	במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים	פטור
(3)	במוסד שדרגתו 2	5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(4)	במוסד שדרגתו 3	7.5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(5)	במוסד שדרגתו 4	10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות

תוספת שניה

(סעיף 3)

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד, בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות לפי חוק עזר לבאר־טוביה (היטל סעד ונופש), תשכ"ז—1967, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

נתאשר.
ל' באדר א' תשכ"ז (12 במרס 1967)
(חמ 813008)

אברהם הלפון
ראש המועצה האזורית באר־טוביה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לדבוריה בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית דבוריה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין" — מבנה בנוי אבן, ביטון, ברזל, עצים או כל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכל חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל" — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס" — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [2], שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה" — המועצה המקומית דבוריה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

עריכת בדיקה

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

הודעות

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2, כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראיה לכאורה.

סמכות ראש המועצה והמהנדס להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי־אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין, אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לדבוריה (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ז—1967".

נתאשר.

י"ז באדר ב' תשכ"ז (27 בפברואר 1967)

(חמ 81912)

פדיל יאסין

ראש המועצה המקומית דבוריה

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לדבוריה בדבר ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית דבוריה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„נכס" — בנין או מגרש;

„בעל" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא־כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאינו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר־משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין" — כל מבנה שהוא בנוי אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מכוונים להקיף או לתחום קרקע כלשהי וכולל את שטח הקרקע שמשתמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה;

„שטח בנוי" — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על מחוז הצפון, כעל שטח בנוי לענין חוק עזר זה;

„מגרש" — קרקע פנויה בשטח בנוי;

„המועצה" — המועצה המקומית דבוריה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח" — אדם שנתמנה על ידי המועצה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

דרישה לניקוי

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל מגרש לנקות את המגרש, ומאת בעל בנין או המחזיק בו, לנקות את החצר.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

חובה למלא אחרי ההודעה

3. בעל נכס או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

ניקוי על ידי המועצה

4. לא מילא בעל נכס או המחזיק בו אחרי הודעת ראש המועצה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות את הוצאות הניקוי מאת בעל הנכס או המחזיק בו.

אגרת ניקוי

5. (א) אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) האגרה בעד ניקוי מגרש תשולם על ידי בעל המגרש, ואילו האגרה בעד ניקוי חצר תשולם בשיעור של $\frac{1}{3}$ על ידי בעל הבנין ובשיעור של $\frac{2}{3}$ על ידי המחזיקים בו, שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים על ידיהם; לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

אישור כניסה

6. (א) המפקח רשאי להיכנס מזריחת החמה עד שקיעתה לכל מגרש או חצר כדי לברר את מצב הנקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש המועצה כאמור בסעיף 2.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעה

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לדבוריה (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ז—1967".

תוספת

(סעיף 5)

	אגרת ניקוי בלירות
1. בעד ניקוי מגרש ששטחו עד חצי דונם	15
לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו	10
2. בעד ניקוי חצר ששטחה עד חצי דונם	20
לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו	15
3. בעד ניקוי כניסה לבנין	3

נתאשר.

י' באדר א' תשכ"ז (12 במרס 1967)

(חמ 81913)

פדיל יאסין
ראש המועצה המקומית דבוריה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961

חוק עזר למטה־יהודה בדבר הסדרת השמירה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיפים 3 ו־16 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961 [2] (להלן — החוק), מתקינה המועצה האזורית מטה־יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה האזורית מטה־יהודה;

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ס"ח 346, תשכ"א, עמ' 169.

„ישוב" — ישוב הנמצא בתחום המועצה ושעל תושביו חל צו שמירה;

„רשות" — רשות השמירה שהוקמה לפי סעיף 2;

לכל מונח אחר תהא המשמעות שיש לו בחוק ובצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958[3].

רשות השמירה

2. בכל ישוב תוקם רשות; כל עוד לא הוקמה כאמור או אם חדלה לפעול — ימלא הממונה על השמירה או הפועל מטעמו את תפקידיה של הרשות על פי החוק ועל פי חוק עזר זה.

מינוי הרשות

3. הרשות תתמנה על ידי המועצה מבין תושבי תחום שיפוטה של המועצה שהם בעלי זכות בחירה למועצה.

הרכב הרשות

4. מספר חברי הרשות יהיה שלושה.

חודעה על מינוי

5. המועצה תודיע לתושבי תחום שיפוטה בדרך שתיראה לה על מינוי הרשות, הרכבה וכל שינוי בהרכבה.

חובת השמירה

6. הסדרת חובת השמירה לפי חוק עזר זה תהיה בהתאם להוראות הרשות.

רשימת החייבים בשמירה

7. הרשות תערוך רשימה של תושבי תחום שיפוטה החייבים בשמירה.

בדיקה רפואית

8. תושב תחום השיפוט של המועצה חייב למלא אחרי הוראות הרשות בכל הנוגע לבדיקות רפואיות לשם קביעת כשרו לשמירה.

קביעת מועדי השמירה

9. הרשות תקבע את סידורי השמירה ואת היום ואת השעות בהם חייב תושב הרשום ברשימה (להלן — השומר) לצאת לשמירה.

חובת השומר

10. השומר חייב למלא אחרי הקביעה כאמור בסעיף 9.

הצגת הרשימה

11. הרשימה וכל סידור לשמירה הנעשה לפיה יוצגו בתחום המועצה, במשרד המועצה ובכל מקום ציבורי אחר שתורה הרשות.

מסירת העתק הרשימה

12. על אף האמור בסעיף 11, רשאית הרשות למסור לכל שומר העתק מהרשימה ומהסידור לשמירה במקום להציגם כאמור באותו סעיף.

תפקיד השומר

13. שומר שהוטל עליו לצאת לשמירה חייב למלא את תפקידו כראוי, להישאר על משמרתו עד שיוחלף או ישוחרר כדין ולמלא אחרי הוראות הממונה על השמירה בכל הנוגע לשמירה.

---

[3] ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1256.

ענשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות, ואם כבר הורשע בעבר על עבירה כאמור — מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות.

ביטול

15. חוק עזר למטה־יהודה (הסדרת השמירה), תשכ"ה—1964 [4] — בטל.

השם

16. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למטה־יהודה (הסדרת השמירה), תשכ"ז—1967".

נתאשר.

בנימין כהן
ראש המועצה האזורית מטה־יהודה

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 84905)

חיים משה שפירא
שר הפנים

[4] ק"ת 1665, תשכ"ה, עמ' 1064.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961

חוק עזר לנשר בדבר הסדרת השמירה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיפים 3 ו־16 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה) תשכ"א—1961 [2] (להלן — החוק), מתקינה המועצה המקומית נשר חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית נשר;

„רשות" — רשות השמירה שהוקמה לפי סעיף 2;

לכל מונח אחר תהא המשמעות שיש לו בחוק ובצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 [3].

רשות השמירה

2. בתחום שיפוטה של המועצה תוקם רשות; כל עוד לא הוקמה רשות כאמור או אם חדלה לפעול — ימלא הממונה על השמירה או הפועל מטעמו את תפקידיה של הרשות על פי החוק ועל פי חוק עזר זה.

מינוי הרשות

3. הרשות תתמנה על ידי המועצה מבין תושבי תחום שיפוטה של המועצה שהם בעלי זכות בחירה למועצה.

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ס"ח 346, תשכ"א, עמ' 169.
[3] ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

הרכב הרשות

4. מספר חברי הרשות יהיה שלושה.

הודעה על מינוי

5. המועצה תודיע לתושבי תחום שיפוטה בדרך שתיראה לה על מינוי הרשות, הרכבה וכל שינוי בהרכבה.

חובת השמירה

6. הסדרת חובת השמירה לפי חוק עזר זה תהיה בהתאם להוראות הרשות.

רשימת החייבים בשמירה

7. הרשות תערוך רשימה של תושבי תחום שיפוטה החייבים בשמירה.

בדיקה רפואית

8. תושב תחום השיפוט של המועצה חייב למלא אחרי הוראות הרשות בכל הנוגע לבדיקות רפואיות לשם קביעת כשרו לשמירה.

קביעת מועדי השמירה

9. הרשות תקבע את סידורי השמירה ואת היום ואת השעות בהם חייב תושב הרשום ברשימה (להלן — השומר) לצאת לשמירה.

חובת השומר

10. השומר חייב למלא אחרי הקביעה כאמור בסעיף 9.

הצגת הרשימה

11. הרשימה וכל סידור לשמירה הנעשה לפיה יוצגו בתחום המועצה, במשרד המועצה ובכל מקום ציבורי אחר שתורה הרשות.

מסירת העתק הרשימה

12. על אף האמור בסעיף 11, רשאית הרשות למסור לכל שומר העתק מהרשימה ומהסידור לשמירה במקום להציגם כאמור באותו סעיף.

תפקיד השומר

13. שומר שהוטל עליו לצאת לשמירה חייב למלא את תפקידו כראוי, להישאר על משמרתו עד שיוחלף או ישוחרר כדין ולמלא אחרי הוראות הממונה על השמירה בכל הנוגע לשמירה.

עונשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות, ואם כבר הורשע בעבר על עבירה כאמור — מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות.

ביטול

15. חוק עזר לנשר (הסדרת השמירה), תשי"ז—1957 [4] — בטל.

השם

16. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנשר (הסדרת השמירה), תשכ"ז—1967".

נתאשר.
י"ב באדר א' תשכ"ז (22 בפברואר 1967)
(חמ 841710)

יצחק רוט
ראש המועצה המקומית נשר

חיים משה שפירא
שר הפנים

[4] ק"ת 688, תשי"ז, עמ' 1154.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למעלות־תרשיחא בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית מעלות־תרשיחא חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"אבזרים" — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

"מד־מים" — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

"מועצה" — המועצה המקומית מעלות־תרשיחא;

"המנהל" — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

"מפעל המים" — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

"נכס", ו־"בנין" — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 [2];

"צרכי בית" — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936 [3];

"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

"רשת פרטית" — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד־מים;

"נפח בנין" — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

"צרכי עסק" — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ח, עמ' 256.
[2] ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1210, תשכ"ב, עמ' 280.
[3] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד־מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד־מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד־מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדקו, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד־המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד־מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד־מים ואגרת התקנת מד־מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד־מים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מד־מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד־מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם לעיריה אגרת התקנת מד־מים בלבד.

(ז) היה מד־המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד־מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד־מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד־המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד־המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד־מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד־המים היה פגום.

אגרת מים

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד־המים רשם אותה כתוספת או כהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדי־מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד־מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם, לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד־מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד־מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד־מים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;
(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשיה כימית או כיוצא בזה.
(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.
(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עונשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

21. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למעלות־תרשיחא (אספקת מים), תשכ"ז—1967".

תוספת

	האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)) —	
(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד	80
לכל יחידת מלאכה או תעשיה	200
(2) הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש — לפי דרישת הצרכן —	
עד 2"	30
למעלה מ־2"	75
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))	8
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))	10
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו־(ג)) —	
לנכס בשטח עד חצי דונם	250
לכל מ"ר נוסף	0.30
ונוסף לזה —	
בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה	1.20
בבנין שאינו בנין מגורים — לכל מ"ק של נפח הבנין	1.50

	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד־מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד־מים
5. אגרת מד־מים (סעיף 5(ד)):		
מד־מים שקטרו —	האגרה בלירות	
אינו עולה על "¾	50	100
עולה על "¾ ואינו עולה על "1	70	110
עולה על "1 ואינו עולה על "1¼	90	130
עולה על "1¼ ואינו עולה על "1½	100	160
עולה על "1½ ואינו עולה על "2	160	200
עולה על "2 ואינו עולה על "3	190	240
עולה על "3 ואינו עולה על "4	220	300
עולה על "4	לפי חשבון שהגיש המנהל	

	האגרה בלירות
6. אגרת בדיקת מד־מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))	10

	האגרה למ"ק באגורות	האגרה המינימלית בלירות
7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —		
(1) לשימוש ביתי —		
3 מ"ק ראשונים	40	1.20
ל־7 מ"ק נוספים או חלק מהם	40	
מעל ל־10 מ"ק	50	
(2) לגינות מעובדות —		
(א) במקום שאין מד־מים נפרד לגינה, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר לחודש, בחדשים אפריל—נובמבר, מעל ל־10 מ"ק	25	
(ב) במקום שיש מד־מים נפרד לגינה, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר לחודש, בחדשים אפריל—נובמבר	25	
(ג) מעל להגבלה בסעיפי משנה (א) ו־(ב)	40	
(ד) בבתים משותפים עם גינה משותפת התצרוכת הכללית תחולק בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה.		
(3) למוסדות ולכל שימוש אחר שלא פורט	40	
(4) לבתי מרחץ ציבוריים ולבריכות שחיה	35	
(5) לחנויות, לעסקים שאינם מלאכה ולמשרדים	50	3

(6) לתעשיה, לצרכי עסק שהוא מלאכה —

(א) לצרכן שאינו רשום ברשיון הפקה של המועצה 40

(ב) לצרכן רשום ברשיון הפקה של המועצה — בגבולות הכמות המוקצבת 20

מעל הכמות המוקצבת 40

(7) לבניה 60

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה, פרט לדירה בבנין חד־משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים, ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים

	האגרה בלירות
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))	5

נתאשר.

אלי בניטה

ח' באדר ב' תשכ"ז (20 במרס 1967)

ראש המועצה המקומית מעלות־תרשיחא

(חמ 85841)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון טעות

בחוק עזר לתל־אביב־יפו (מס עסקים עירוני), תשכ"ז—1967, שפורסם בקובץ התקנות 1992, תשכ"ז, עמ' 1343, בתוספת הראשונה —

(1) בחלק א', בפרט 35, אחרי „שאינו מכוסה או סגור" יבוא „לכל מ"ר ולצדו „0.50" ;

(2) בחלק א', לפני פרט 37, לפני הקטע „לכל בית או מגרש 45" יבוא „36. הנהלת בתים או מגרשים" ;

(3) בחלק ד', בפריט 191, במקום „גומי מכוניות" צ"ל „גופי מכוניות".

נתאשר.

מרדכי נמיר

ח' בניסן תשכ"ז (18 באפריל 1967)

ראש עירית תל־אביב־יפו

(חמ 890005)

חיים משה שפירא

שר הפנים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחזי בייי
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
20 May 2014 05:29:51 +03:00